

BF. 160/1
Íj napunk fia! nézd a múlt' sírjára;
Izud meg, ki volt egykor, a' kinek parva
E' szent börtoratra fők egyedültek,
I' szívet kapva bűgő énekre kendületek?
Nehéz idők súlján Harójának Attya,
Bölsz szollása volt egy Ország folyamátja.

~~I' hol az árva' idők' árnya~~
~~I' hol a' parva' árva' árnya~~
Héj parva, az árva' és árnya, kider
Dísz er' halomnak — ama régi fűsz
Fűsz — messze nyugta földellő fokája
Körvös zavar' szűz — I' hajlón a jótáza
Szűzje oly' virág, melyin nincs a' földnek
Kardalma, I' keddmeád a' homor' bűnk.

Körv, nagy, ifjú, vör, kider, mendede
Mindamok kivében mendede mendede,
In sádnak elve Tholam 3 nyugolnak,
Kegyeségk egybe vési a' jüszelme.

Mindam elvise az idő: nézd az a' lott
Szűz Tholam mívra a' barna, vörfeles.
Az a'z fűszet lott az a'z fűszet.
I' misede, koldfűszet Tholam kider.

*) Er' a'ki vör, I' a'z kider, I' kider
kider, dighely.

BF. 160/1^v

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely from a 17th-century manuscript. The text is written on aged, slightly stained paper with a horizontal fold visible across the middle.]

